

Nr 251.

Av herr **Vennerström m. fl.**, om inställande av samtliga vapenövningar under pågående utredning rörande minskning av militärbördorna.

Den socialdemokratiska vänstergruppen i riksdagen har flera gånger under kriget hemställt om inställande av alla vapenövningar. Skälen för detta yrkandes framställande ånyo äro just nu väsentligen förstärkta och icke försvagade. Från dem som se detta krav ur militär synpunkt — vilket den socialdemokratiska vänstern icke gör — har alltid invänts, att det militära läget, så länge världskriget varade, vore för oroväckande att tillåta militärövningarnas inställande. Det skälet är icke längre bärigt. Världskriget ligger äntligen bakom oss genom de på Frankrikes mark avslutade fejderna. Det krigiska förhållandet mellan ententen och sovjet-Ryssland, som en tid hotat bringa Sverige in i ett ganska riskabelt läge, därigenom att Östersjön och Östersjöområdena indragits i krigsoperationerna, synes nu vara på väg mot avveckling. Ententens hävande av den ekonomiska blockaden mot sovjet-Ryssland är ett tecken till att freden bryter in även på denna separata del av världskrigets område. Icke den ivrigaste militärentusiast torde kunna leda i bevis, att fortsatta militärövningar i detta världsläge ha någon nödvändig försvarsuppgift att fylla.

Icke minst från deras sida, som varmast hålla på militärväsendets bestånd i Sverige, talar man i dessa dagar ivrigt om, att staten och den enskilde böra iakttaga den strängaste sparsamhet. Sparsamheten säges vara en av hörnstenarna för Sveriges ekonomiska välfärd. På intet område är sparsamheten så befogad som i fråga om militära anslag. På intet område har staten så stora möjligheter att praktiskt tillämpa sparsamhetsprincipen. Den skattetyngda befolkningen hade haft rätt

vänta, att en militärbudget, efter världskrigets avslutning och fredens inträde, skulle hava blivit väsentligt mindre mot förr. Alla förväntningar i denna riktning ha fullständigt gäckats av årets statsverksproposition. Lantförsvarets huvudtitel står med en större slutsumma än 1919. En icke ringa del av denna orimligt dryga militärbudget upptages av militära övningar av diverse slag. Där finnas möjligheter att idka sparsamhet.

Det talas ock högljutt om att forcerat arbete, ökat produktivt arbete är oundgängligen nödvändigt för statens och det ekonomiska livets befrielse från det nödläge, vari vi råkat in. Ökat produktivt arbete säges vara en annan hörnsten för Sveriges ekonomiska välfärd. Sett från sådana utgångspunkter är det samhällsfarligt att i onödan draga krafter bort från det produktiva arbetet genom att binda dem på lägerplatserna. Det är vid detta nödläge mer än vanligt samhällsgagneligt, att all den i vapenövningar bundna arbetskraften, såväl människors som djurs, helt frigöres och ställes i det produktiva arbetets tjänst.

På dessa grunder hemställa vi,

att samtliga vapenövningar, intill dess att resultatet av pågående utredning rörande minskning av militärbördorna föreligger, måtte helt inställas.

Stockholm den 22 januari 1920.

Ivar Vennerström.

Sten Berglund.

C. O. Johansson.